

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

[૨૦૧૭] ૧૪ એસ.સી.આર. ૪૯૩

કૌશલ કિશોર અવસ્થી

વિરુદ્ધ

બલવંત સિંહ ઠાકુર અને અન્ય

(સિવિલ અપીલ નં. ૧૫૫૪૦/૨૦૧૭)

૧૧/૧૨/૨૦૧૭

[એ. કે. સિકરી અને અશોક ભૂષણ, જસ્ટિસિસ (ન્યાયાધીશો)]

એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ કલમ-૩૫ વ્યવસાયિક ગેરવર્તણૂક - પ્રેક્ટિસ કરવા માટેના લાયસન્સનું મોકૂફી - મિલકત અંગે ફરિયાદી દ્વારા તેના ભાઈઓ વિરુદ્ધ

એક દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો જેમાં ફરિયાદીએ અપીલકર્તા-એડવોકેટને રોક્યા હતા - દાવો મંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો અને ફરિયાદીને દાવાવાળી મિલકત પૈકી ૦.૦૩ એકર જમીનના માલિક જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા - ફરિયાદીએ થોડા સમય પછી તે વેચવાનું નક્કી કર્યું - વેચાણ દસ્તાવેજની નોંધણી વખતે, અપીલકર્તા-એડવોકેટે રજિસ્ટ્રાર સમક્ષ વાંધો ઉઠાવ્યો હતો કે ફરિયાદીએ તેમની પાસેથી નાણાં ઉછીના લીધા હતા અને તે રકમના બદલામાં ઉક્ત જમીનનો અડધો હિસ્સો જામીનગીરી તરીકે આપ્યો હતો અને તેથી, ફરિયાદી દેવું ચૂકવ્યા વિના જમીન વેચી શકે નહીં - ફરિયાદીએ રજિસ્ટ્રાર સમક્ષ હાજર થઈને વેચાણ દસ્તાવેજની નોંધણી સામે વાંધો ઉઠાવવાના અપીલકર્તા-એડવોકેટના કૃત્યને વ્યવસાયિક ગેરવર્તણૂક તરીકે પડકાર્યો - સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલ અને બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાએ અપીલકર્તા-એડવોકેટને ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને પ્રેક્ટિસ કરવા માટેનું તેમનું લાયસન્સ મોકૂફ રાખ્યું - ઠરાવ્યું: સ્વીકાર્યપણે, પ્રસ્તુત કેસમાં, ફરિયાદી ખરીદનારને મિલકત વેચી રહ્યો હતો જે તેમની વચ્ચેની એક વ્યવસ્થા હતી જે કોઈપણ કાનૂની કાર્યવાહી સાથે જોડાયેલ ન હતી. ઉક્ત મિલકત કોઈપણ હુકમનામાના અમલીકરણમાં વેચવામાં આવી રહી ન હતી, જે કાર્યવાહીમાં અપીલકર્તા રોકાયેલા હતા - ફરિયાદીનો દાવો જેમાં અપીલકર્તાને રોકવામાં આવ્યા હતા તે અગાઉથી મંજૂર થઈ ગયો હતો અને કાર્યવાહી પૂર્ણ થઈ ગઈ હતી - તે પછી ઘણો સમય વીત્યા બાદ જ્યારે ફરિયાદીને નાણાંની જરૂરિયાત જણાઈ ત્યારે તેમણે

મિલકત વેચવાનો ઈશાદો રાખ્યો હતો – અપીલકર્તાએ તેમાં અવરોધ ઊભો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો કારણ કે તેમના જણાવ્યા મુજબ ફરિયાદી તેમનું દેવું ચૂકવ્યા વિના મિલકત વેચી શકે નહીં – આ કૃત્યને અપીલકર્તાના વ્યવસાયિક આચરણ સાથે કોઈ લેવાદેવા ન હતી – તેથી, સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલ દ્વારા અપીલકર્તા વિરુદ્ધ શિસ્ત વિષયક કાર્યવાહીની શરૂઆત જ અયોગ્ય અને અધિકારક્ષેત્ર વિનાની હતી – બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાનો આક્ષેપિત આદેશ રદ કરવામાં આવે છે – વ્યવસાયિક આચરણ અને શિષ્ટાચારના ધોરણો – પ્રકરણ ૨; નિયમ-૨૨ – નૈતિકતા – વ્યવસાયિક નૈતિકતા.

અપીલ મંજૂર કરતા, કોર્ટે ઠરાવ્યું:

૧. એડવોકેટ્સ એક્ટની કલમ-૩૫ જણાવે છે કે જો કોઈ એડવોકેટ વ્યવસાયિક અથવા અન્ય ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત જણાય તો તેમને સજા થઈ શકે છે. પ્રસ્તુત કેસમાં નિયમ-૨૨ એ સંબંધિત નિયમ છે જે એડવોકેટને પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે પોતાના નામે અથવા બીજાના નામે પોતાના ફાયદા માટે અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિના ફાયદા માટે કોઈપણ મિલકત માટે બોલી લગાવવા અથવા ખરીદવા પર પ્રતિબંધ મૂકે છે જે મિલકત કોઈ દાવા, અપીલ અથવા અન્ય કાર્યવાહીના હુકમનામા અથવા આદેશના અમલીકરણમાં વેચવામાં આવતી હોય જેમાં તેઓ કોઈપણ રીતે વ્યવસાયિક રીતે રોકાયેલા હોય. સ્વીકાર્યપણે, પ્રસ્તુત કેસમાં,

ફરિયાદી ખરીદનારને મિલકત વેચી રહ્યો હતો જે તેમની વચ્ચેની એક વ્યવસ્થા હતી જે કોઈપણ કાનૂની કાર્યવાહી સાથે જોડાયેલ ન હતી. ઉક્ત મિલકત કોઈપણ હુકમનામાના અમલીકરણમાં વેચવામાં આવી રહી ન હતી, જે કાર્યવાહીમાં અપીલકર્તા રોકાયેલા હતા. જ્યાં સુધી અપીલકર્તા દ્વારા ફરિયાદી વતી દાવો દાખલ કરવાનો સંબંધ છે, તે હુકમનામું પસાર થવામાં પરિણમ્યું હતું અને કાર્યવાહી પૂર્ણ થઈ ગઈ હતી. ફરિયાદીની પોતાની કબૂલાત મુજબ પણ, તે પછી ઘણો સમય વીત્યા બાદ ફરિયાદીએ પ્રશ્નવાળી મિલકત વેચવાનો ઇરાદો રાખ્યો હતો જ્યારે તેને નાણાંની જરૂરિયાત જણાઈ હતી. આ વેચાણમાં જ અપીલકર્તાએ અવરોધ ઊભો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. તેઓ એડવોકેટની ક્ષમતામાં આવું કરી રહ્યા ન હતા. તેમના જણાવ્યા મુજબ, ફરિયાદી દેવું ચૂકવ્યા વિના મિલકત વેચવા માટે અધિકૃત ન હતા. અપીલકર્તા આ રજૂઆતમાં સાચા હતા કે નહીં, તે સુસંગત નથી. સુસંગત એ છે કે આ કૃત્યને અપીલકર્તાના વ્યવસાયિક આચરણ સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી. તેથી, સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલ દ્વારા અપીલકર્તા વિરુદ્ધ શિસ્ત વિષયક કાર્યવાહીની શરૂઆત જ અયોગ્ય અને અધિકારક્ષેત્ર વિનાની હતી. [પેરા ૬, ૭](૪૯૮-ડી-એચ; ૪૯૯-એ)

સિવિલ એપેલેટ જ્યુરિસ્ટિક્શન: ૨૦૧૭ ની સિવિલ અપીલ નં. ૧૫૫૪૦.

ડી.સી. અપીલ નં. ૬૮/૨૦૦૬ માં બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયા, દિલ્હીની

શિસ્ત સમિતિના તારીખ ૧૫/૦૭/૨૦૧૭ ના ચુકાદા અને આદેશ પરથી.

અપીલકર્તા વતી કોલિન ગોન્સાલ્વિસ, સીનિયર એડવોકેટ, સુશ્રી ઓલિવિયા બેંગ, સત્ય મિત્રા, એડવોકેટ્સ.

સામાવાળાઓ વતી કબીર દીક્ષિત, અર્ધેન્દુમૌલી કુમાર પ્રસાદ, નમિત સક્સેના, સુશ્રી તેજિન્દર વિરડી, સુશ્રી તરુણા એ. પ્રસાદ, ઐશ્વર્યા પાઠક, એડવોકેટ્સ.

કોર્ટનો નીચે મુજબનો ચુકાદો આપવામાં આવ્યો હતો:

ચુકાદો

૧. સામાવાળા નં.૧ (ફરિયાદી) એ બાર કાઉન્સિલ ઓફ છત્તીસગઢ (ત્યારબાદ 'સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલ' તરીકે ઓળખાય છે) માં ૧૯/૧૨/૨૦૦૩ ના રોજ અપીલકર્તા, જે વ્યવસાયે એડવોકેટ છે, તેમની વિરુદ્ધ ફરિયાદ નોંધાવી હતી અને એવો આક્ષેપ કર્યો હતો કે અપીલકર્તાએ એવી રીતે વર્તન કર્યું છે જે વ્યવસાયિક ગેરવર્તણૂક સમાન છે. તે આધારે ફરિયાદીએ વિનંતી કરી હતી કે

અપીલકર્તા વિરુદ્ધ શિસ્ત વિષયક કાર્યવાહી કરવામાં આવે. ઉક્ત ફરિયાદની નોંધ લેતા, એક શિસ્ત સમિતિની રચના કરવામાં આવી હતી કારણ કે અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલ તારીખ ૦૩/૦૨/૨૦૦૬ નો જવાબ સંતોષકારક જણાયો ન હતો. પુરાવા નોંધ્યા પછી અને પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી, શિસ્ત સમિતિએ તારીખ ૦૮/૧૨/૨૦૦૬ ના રોજ અંતિમ આદેશો પસાર કરીને અપીલકર્તાને વ્યવસાયિક ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને તે આધારે, બે વર્ષના સમયગાળા માટે તેમના પ્રેક્ટિસ કરવાના લાયસન્સને મોકૂફ રાખીને સજા ફટકારી. અપીલકર્તાએ સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલના ઉક્ત નિર્ણય વિરુદ્ધ બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયા (બી.સી.આઈ.) સમક્ષ વૈધાનિક અપીલ કરી. આક્ષેપિત ચુકાદા દ્વારા, બી.સી.આઈ. એ અપીલકર્તાને ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત ઠેરવવાના સંબંધમાં સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલના તારણને સમર્થન આપ્યું છે. જોકે, તેણે લાયસન્સ મોકૂફીની મુદત ૨ વર્ષથી ઘટાડીને એક વર્ષ કરી છે અને સાથે ફરિયાદીને રૂ.૨૫,૦૦૦/- રૂપિયા ખર્ચ ચૂકવવાનો આદેશ કર્યો છે. બી.સી.આઈ. ના આ આદેશ વિરુદ્ધ અપીલકર્તા દ્વારા હાલની અપીલ કરવામાં આવી છે.

૨. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા લેવામાં આવેલી એક સ્પષ્ટ દલીલ એ છે કે જો ફરિયાદમાં સમાવિષ્ટ આક્ષેપોને તેની સાચી કિંમતે સ્વીકારવામાં આવે તો પણ, તે એડવોકેટ્સ એક્ટ અને તે હેઠળ ઘડવામાં આવેલા નિયમોની જોગવાઈઓ મુજબ કોઈ ગેરવર્તણૂક સમાન નથી. તેથી, અમે હાલની અપીલમાં

આ દષ્ટિકોણ સુધી મર્યાદિત છીએ.

૩. ફરિયાદીએ સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલ સમક્ષ જે ફરિયાદ નોંધાવી હતી તેના પરથી જાણી શકાય છે કે તેમનો આક્ષેપ એવો હતો કે તેમના પિતાના નામે રહેલી અને જે પૈતૃક મિલકત હતી તેના સંબંધમાં ફરિયાદી અને તેમના ભાઈઓ વચ્ચે કૌટુંબિક વિવાદ હતો. એવું જણાવવામાં આવ્યું હતું કે ૧૧/૧૦/૧૯૮૯ ના રોજ તેમના પિતાના મૃત્યુ પછી, ઉક્ત મિલકત ત્રણેય ભાઈઓ વચ્ચે સમાન રીતે વહેંચવામાં આવી હતી. જોકે, એવું બહાર આવ્યું કે તેમના પિતાના મૃત્યુ પહેલા, ફરિયાદીના ભાઈઓ પૈકીના એકે તેમના પિતાને પ્રભાવિત કર્યા અને અન્ય ભાઈઓની સંમતિ વિના તારીખ ૨૫/૦૭/૧૯૮૯ ના વેચાણ દસ્તાવેજ દ્વારા ઉક્ત મિલકત ફરિયાદીના ભત્રીજા એટલે કે તે ભાઈના પુત્રના નામે નોંધાવી દીધી. ફરિયાદીએ આ વેચાણ દસ્તાવેજ રદબાતલ જાહેર કરવા માટે દાવો દાખલ કરવા માટે અપીલકર્તા, જે એડવોકેટ છે, તેમનો સંપર્ક કર્યો હતો કારણ કે તે દસ્તાવેજ કપટપૂર્વક તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો. અપીલકર્તાએ તેમના એડવોકેટ તરીકે કામ કર્યું અને દાવો દાખલ કર્યો. ઉક્ત દાવામાં, પક્ષકારોએ આ મામલો પતાવ્યો કારણ કે તેઓ વેચાણ દસ્તાવેજને બિનઅસરકારક જાહેર કરવા માટે સંમત થયા હતા અને કોર્ટને મિલકતની વહેંચણી માટે વિનંતી કરી હતી. એ પરિણામે કોર્ટ દ્વારા તારીખ ૨૪/૧૦/૧૯૯૪ ના રોજ હુકમનામું પસાર કરવામાં આવ્યું જેમાં ફરિયાદીને વિવાદિત મિલકતમાંથી કાચા મકાન સાથે ૦.૦૩ એકર

જમીનના માલિક જાહેર કરવામાં આવ્યા. આ તબક્કા સુધી, અપીલકર્તા સામે કોઈ તકરાર નથી અને તેમના દ્વારા ઉક્ત દાવો ચલાવવાના સંબંધમાં કોઈ આક્ષેપ નથી. જોકે, ફરિયાદીએ વધુમાં એવો આક્ષેપ કર્યો હતો કે કૌટુંબિક કટોકટીના કારણે, ફરિયાદીને એપ્રિલ, ૨૦૦૩ ના મહિનામાં આર્થિક તંગીનો સામનો કરવો પડ્યો હતો, અને તેમણે પોતાની જમીનનો હિસ્સો એક શ્રી નરસિંહમલ, પુત્ર સૂરજમલને ૩૦,૦૦૦/- રૂપિયાની રકમમાં વેચવાનું નક્કી કર્યું અને વેચાણ દસ્તાવેજની નોંધણીના હેતુ માટે, તેમણે ડેપ્યુટી રજિસ્ટ્રારની કચેરી, દંતેવાડા સમક્ષ અગાઉનો વેચાણ દસ્તાવેજ રજૂ કર્યો. તે તબક્કે, અપીલકર્તાએ સૂચિત વેચાણ દસ્તાવેજ સામે વાંધા પત્ર રજૂ કર્યો અને ઉક્ત વેચાણ દસ્તાવેજની નોંધણી સામે એવા આધારે વાંધો ઉઠાવ્યો કે ફરિયાદી પાસે સૂચિત જમીનની સંપૂર્ણ માલિકી નથી અને ઉક્ત વેચાણ દસ્તાવેજમાં બજાર કિંમત પણ ઓછી બતાવવામાં આવી હતી. ફરિયાદી દ્વારા એવું જણાવવામાં આવ્યું હતું કે અપીલકર્તા ઉક્ત વેચાણ દસ્તાવેજમાં કે જમીનના સૂચિત વેચાણમાં હિત ધરાવનાર પક્ષકાર ન હતા અને ન તો તેમને વાંધો ઉઠાવવા માટે કોઈ પક્ષકાર દ્વારા અધિકૃત કરવામાં આવ્યા હતા. ડેપ્યુટી રજિસ્ટ્રારની કચેરી સમક્ષ હાજર થઈને વેચાણ દસ્તાવેજની નોંધણી સામે વાંધો ઉઠાવવાના અપીલકર્તાના આ કૃત્યને વ્યવસાયિક ગેરવર્તણૂક તરીકે ગણાવવામાં આવ્યું હતું અને એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે અપીલકર્તાએ વર્ષ ૧૯૯૬ માં ફરિયાદીને ૨૦,૦૦૦/- રૂપિયાની રકમ અને વર્ષ ૧૯૯૯ માં ફરિયાદીના પુત્રને

બીજી રૂ. ૨૦,૦૦૦/- રૂપિયાની રકમ ચૂકવી હતી અને તે રકમની ચુકવણી માટે, ફરિયાદીએ વિષયવસ્તુ જમીનનો અડધો હિસ્સો જામીનગીરી તરીકે ઓફર કર્યો હતો. તેથી, વાંધો ઉઠાવવા માટેની તેમની દલીલ એવી હતી કે જમીન તેમનું દેવું ચૂકવ્યા વિના વેચવામાં આવી રહી હોવાથી, તે થઈ શકે નહીં.

જ. પોતાના બચાવને નુકસાન પહોંચાડ્યા વિના, અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે જો ફરિયાદમાંની ઉપરોક્ત વિગતો સાચી તરીકે સ્વીકારવામાં આવે તો પણ, અપીલકર્તાનું કૃત્ય એડવોકેટ તરીકેનું ન હતું અને તેથી, તે ગેરવર્તણૂક સમાન ગણી શકાય નહીં. આ દલીલની પ્રશંસા કરવા માટે વ્યક્તિ એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ ની કલમ ૪૮(૧)(સી) હેઠળ તેની સત્તાનો ઉપયોગ કરીને બી.સી.આઈ. દ્વારા ઘડવામાં આવેલા વ્યવસાયિક આચરણ અને શિષ્ટાચારના ધોરણોના પ્રકરણ ૨ હેઠળના નિયમ-૨૨ નો સંદર્ભ લઈ શકે છે. આ નિયમ નીચે મુજબ વંચાય છે:

"૨૨. કોઈપણ એડવોકેટ, પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે, પોતાના નામે અથવા અન્ય કોઈ નામે, પોતાના ફાયદા માટે અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિના ફાયદા માટે, કોઈપણ મિલકત જે કોઈ દાવા, અપીલ અથવા અન્ય કાર્યવાહીના હુકમનામા અથવા આદેશના અમલીકરણમાં વેચવામાં આવી હોય જેમાં તેઓ કોઈપણ રીતે વ્યવસાયિક રીતે રોકાયેલા હોય, તેની

બોલી લગાવશે નહીં અથવા ખરીદશે નહીં. જોકે, આ પ્રતિબંધ એડવોકેટને તેના અસીલ વતી એવી કોઈપણ મિલકત માટે બોલી લગાવતા અથવા ખરીદતા અટકાવતો નથી જે મિલકત માટે તેનો અસીલ પોતે કાયદેસર રીતે બોલી લગાવી શકે અથવા ખરીદી શકે, પૂરી શરત એ કે એડવોકેટને આ બાબતે લેખિતમાં સ્પષ્ટપણે અધિકૃત કરવામાં આવ્યા હોય."

૫. એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ ની કલમ-૩૫, જે મુજબ એડવોકેટને ગેરવર્તણૂક માટે સજા કરી શકાય છે, તે નીચે મુજબ વંચાય છે: -

૩૫. ગેરવર્તણૂક માટે એડવોકેટ્સને સજા.-

(૧) જ્યાં કોઈ ફરિયાદ મળવા પર અથવા અન્યથા સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલ પાસે એ માનવા માટે કારણ હોય કે તેના રોલ પરના કોઈપણ એડવોકેટ વ્યવસાયિક અથવા અન્ય ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત ઠર્યા છે, તો તે આ કેસને નિકાલ માટે તેની શિસ્ત સમિતિને મોકલશે.

(૧એ) સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલ, કાં તો પોતાની મેળે અથવા કોઈ હિત ધરાવતી વ્યક્તિ દ્વારા તેને કરવામાં આવેલી અરજી પર, તેની શિસ્ત સમિતિ સમક્ષ પેનિંગ કાર્યવાહી પાછી ખેંચી શકે છે અને તે સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલની અન્ય કોઈ શિસ્ત સમિતિ દ્વારા તપાસ કરવાનો નિર્દેશ

આપી શકે છે.

(૨) સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલની શિસ્ત સમિતિ કેસની સુનાવણી માટે તારીખ નક્કી કરશે અને તેની નોટિસ સંબંધિત એડવોકેટને અને રાજ્યના એડવોકેટ-જનરલને આપશે.

(૩) સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલની શિસ્ત સમિતિ સંબંધિત એડવોકેટ અને એડવોકેટ-જનરલને સાંભળવાની તક આપ્યા પછી, નીચેના પૈકી કોઈપણ આદેશ કરી શકે છે, એટલે કે:—

(એ) ફરિયાદને ફગાવી દેવી અથવા, જ્યાં સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલના કહેવા પર કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી હતી, ત્યાં નિર્દેશ આપવો કે કાર્યવાહી દફતરે કરવામાં આવે;

(બી) એડવોકેટને ઠપકો આપવો;

(સી) એડવોકેટને પ્રેક્ટિસ કરવાથી તેને યોગ્ય લાગે તેટલા સમય માટે મોકૂફ રાખવા;

(ડી) એડવોકેટનું નામ સ્ટેટ રોલ ઓફ એડવોકેટ્સમાંથી દૂર કરવું.

(જ) જ્યાં સબ-સેક્શન (૩) ના કલોઝ (સી) હેઠળ એડવોકેટને પ્રેક્ટિસ કરવાથી મોકૂફ રાખવામાં આવ્યા હોય, ત્યાં તે મોકૂફીના સમયગાળા દરમિયાન ભારતની કોઈપણ કોર્ટમાં અથવા કોઈપણ સત્તાધિકારી અથવા વ્યક્તિ સમક્ષ પ્રેક્ટિસ કરવાથી બાકાત રહેશે.

(પ) જ્યાં સબ-સેક્શન (૨) હેઠળ એડવોકેટ-જનરલને કોઈ નોટિસ આપવામાં આવે છે, ત્યાં એડવોકેટ-જનરલ પોતે અથવા તેમના વતી હાજર રહેલા કોઈપણ એડવોકેટ દ્વારા સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલની શિસ્ત સમિતિ સમક્ષ હાજર થઈ શકે છે.

૬. કલમ-૩૫ ની જોગવાઈઓ પરથી તે ખૂબ જ સ્પષ્ટ છે કે જો કોઈ એડવોકેટ વ્યવસાયિક અથવા અન્ય ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત જણાય તો તેમને સજા થઈ શકે છે. પ્રસ્તુત કેસમાં નિયમ-૨૨ એ સંબંધિત નિયમ છે જે એડવોકેટને પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે પોતાના નામે અથવા બીજાના નામે પોતાના ફાયદા માટે અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિના ફાયદા માટે કોઈપણ મિલકત માટે બોલી લગાવવા અથવા ખરીદવા પર પ્રતિબંધ મૂકે છે જે મિલકત કોઈ દાવા, અપીલ અથવા અન્ય કાર્યવાહીના હુકમનામા અથવા આદેશના અમલીકરણમાં વેચવામાં આવતી હોય જેમાં તેઓ કોઈપણ રીતે વ્યવસાયિક રીતે રોકાયેલા હોય.

૭. સ્વીકાર્યપણે, પ્રસ્તુત કેસમાં, ફરિયાદી ખરીદનારને મિલકત વેચી રહ્યો હતો જે તેમની વચ્ચેની એક વ્યવસ્થા હતી જે કોઈપણ કાનૂની કાર્યવાહી સાથે જોડાયેલ ન હતી. ઉપર નોંધ્યા મુજબ, ઉક્ત મિલકત કોઈપણ હુકમનામાના અમલીકરણમાં વેચવામાં આવી રહી ન હતી, જે કાર્યવાહીમાં અપીલકર્તા રોકાયેલા હતા. જ્યાં સુધી અપીલકર્તા દ્વારા ફરિયાદી વતી દાવો દાખલ કરવાનો

સંબંધ છે, તે હુકમનામું પસાર થવામાં પરિણમ્યું હતું અને કાર્યવાહી પૂર્ણ થઈ ગઈ હતી. ફરિયાદીની પોતાની કબૂલાત મુજબ પણ, તે પછી ઘણો સમય વીત્યા બાદ ફરિયાદીએ પ્રશ્નવાળી મિલકત વેચવાનો ઈરાદો રાખ્યો હતો જ્યારે તેને નાણાંની જરૂરિયાત જણાઈ હતી. આ વેચાણમાં જ અપીલકર્તાએ અવરોધ ઊભો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. તેઓ એડવોકેટની ક્ષમતામાં આવું કરી રહ્યા ન હતા. તેમના જણાવ્યા મુજબ, ફરિયાદી દેવું ચૂકવ્યા વિના મિલકત વેચવા માટે અધિકૃત ન હતા. અપીલકર્તા આ રજૂઆતમાં સાચા હતા કે નહીં, તે સુસંગત નથી. સુસંગત એ છે કે આ કૃત્યને અપીલકર્તાના વ્યવસાયિક આચરણ સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી. તેથી, સ્ટેટ બાર કાઉન્સિલ દ્વારા અપીલકર્તા વિરુદ્ધ શિસ્ત વિષયક કાર્યવાહીની શરૂઆત જ અયોગ્ય અને અધિકારક્ષેત્ર વિનાની હતી.

૮. અમે, તદનુસાર, આ અપીલ મંજૂર કરીએ છીએ અને બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયા દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા આક્ષેપિત આદેશોને રદ કરીએ છીએ.

અપીલ મંજૂર.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.